

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Miasta w W.
przeciwko B. P.-K. - następcy prawnemu M. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 września 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność

postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Skarżąca zarzuciła wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 16 września 2014 r. naruszenie art. 5 k.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła występowaniem w sprawie istotnego zagadnienie prawne:

czy zobowiązany do zwrotu bonifikaty udzielonej przez gminę w trybie art. 68 ust. 1 i 2 u.g.n. może skutecznie bronić się przed tym roszczeniem, powołując się na zasady współżycia społecznego (art. 5 k.c.), w związku z wejściem w życie art. 68 ust. 2a pkt 5 u.g.n., gdy pozwany zbywając lokal w istocie zrealizował wyłącznie cele mieszkaniowe swoje i najbliższych.

Ponadto skarżąca powołała się na potrzebę wykładni art. 5 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Kwestia podniesiona przez skarżącą nie jest takim zagadnieniem. Dochodzenie także takiego roszczenie, jak to z którym wystąpiła strona powodowa, może podlegać ocenie pod kątem zastosowania art. 5 k.c., dotyczącego nadużycia prawa. To jest oczywiste i nie ma potrzeby tej oczywistej kwestii rozstrzygać. Ale ocena ta musi być przeprowadzona, tak jak to uczynił Sąd Apelacyjny, na tle okoliczności konkretnego przypadku. Skarga kasacyjna strony pozwanej jest w istocie polemiką z tą prawidłowo przeprowadzoną oceną.

Potrzeba wykładni, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., występuje wtedy, gdy w odniesieniu do określonych przepisów brak jednolitej lub utrwalonej judykatury albo gdy przyjęta w orzecznictwie wykładnia jest kontrowersyjna. Oczywiście również potrzeba wykładni, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., musi być doniosła z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy. Co do podnoszonej w skardze potrzeby wykładni art. 5 k.c. żadna z tych okoliczności nie występuje.

Przepis ten był już wielokrotnie przedmiotem wykładni Sądu Najwyższego, a skarga kasacyjna strony pozwanej jest w istocie - jak już wyżej zaznaczono - polemiką z prawidłowo przeprowadzoną oceną przesłanek zastosowania w sprawie art. 5 k.c.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowione z urzędu (Dz. U. 2013.490), a także § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).